

«Εγώ, ο Πινόκιο και το μαγικό ελάφι στη χώρα του Χαλουγουίν»

Όταν πρωτομάθαινα να διαβάζω, δηλαδή στην πρώτη δημοτικού, η μαμά μου μού πήρε ένα βιβλίο, « το νησί του Χαλουγουίν». Επίσης μου πήρε και ένα ξύλινο αγοράκι με μια μεγάλη μύτη και το ονόμασα «Πινόκιο».

Μια μέρα, όταν τελείωσα τα μαθήματά μου, αποφάσισα να αρχίσω να διαβάζω το βιβλίο μου και αυτός που ήθελα να το πρωτοακούσει ήταν ο Πινόκιο.

Έβγαλα τον Πινόκιο από μια σακούλα με παιχνίδια και άρχισα να του διαβάζω το βιβλίο... « Μια φορά κι έναν καιρό στο νησί του Χαλουγουίν...» Πριν προλάβω να τελειώσω την πρόταση, ξαφνικά με χρυσόσκονη γέμισε το δωμάτιό μου και άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Κλείσε τα μάτια σου!» Εγώ τα έκλεισα και μόλις τα άνοιξα βρέθηκα στην εικόνα του βιβλίου μου, στο νησί του Πάσχα μόνη! Εντάξει, όχι εντελώς μόνη! Το κουκλάκι μου, ο Πινόκιο, ήταν μπροστά μου και μου μιλούσε! Εγώ ήμουν πολύ χαρούμενη, αλλά και αγχωμένη ταυτόχρονα!

Αποφασίσαμε να πάμε να εξερευνήσουμε το νησί. Καθώς το εξερευνούσαμε, βρήκαμε ένα ελάφι, και μάλιστα το ελάφι του Χαλουγουίν! Μας είπε τότε ότι σε δέκα μέρες άρχιζε ο διαγωνισμός για την καλύτερη στολή. Εγώ δεν ήθελα να συμμετέχω, αλλά ο Πινόκιο ήθελε. «Μα τι θα ντυθείς;», τον ρώτησα και αμέσως αυτός είπε τρία ψέματα και η μύτη του μεγάλωσε! Έβαλε τότε φύλλα στη μύτη του και πήρε δυο μούρα και τα πάτησε. Έβγαλαν χρώμα και το χρησιμοποίησε για να βαφτεί! Ήταν αλήθεια πολύ τρομακτικός.

Έτσι πήγαμε στο διαγωνισμό και μόλις είδε το ελάφι τον Πινόκιο, ανέβηκε σε μια καρέκλα. Το έδειξε με το δάχτυλο και είπε: «Αυτός είναι ο νικητής του διαγωνισμού!!». Τότε όλοι συμφώνησαν.

Τότε άκουσα μια φωνή: « Μαρία, ξύπνα!». Κατάλαβα ότι ήταν όνειρο και σηκώθηκα απότομα.

Θα ήθελα να ξαναδώ ένα τέτοιο όνειρο τόσο φανταστικό!

Μαρία – Σπυριδούλα